

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/300/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1105243868
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1105243868.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: D.. G. I., advokát, so sídlom F. X. T., zastúpeného: JUDr. Jozef Dobrovič, advokát, Niťová 3, Bratislava, proti žalovanej: T. U., nar. XX.XX.XXXX, J. X, T., H..Z..T. X, XXX XX T., zastúpenej: advokátska kancelária Valko Marián & partners, s.r.o., so sídlom Porubského 2, Bratislava, IČO: 35 916 192, o zaplatenie 250.000,- Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 7.7.2008, č.k. 11C/5/2008-48, jednomyseľne takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1.V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 250.000,- Sk, spolu s úrokom z omeškania vo výške 6% ročne od 21.12.2005 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za žalobný návrh vo výške 12.500,- Sk, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku na bankový účet žalobcu vedený vo Volksbank Bratislava, č. účtu: XXXXXXXXXXXX SKK, identifikačný kód: XXXX.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 724, § 730 ods. 1, 2, § 517 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník“), § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že žalovaná ako objednávateľ právnych služieb dňa 18.11.2002 uzavrela so žalobcom, ako poskytovateľom právnych služieb, zmluvu o právnej pomoci, v ktorej sa jej žalobca zaviazal poskytnúť právnu pomoc, služby a poradenstvo v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 31C 33/01 v spojení s konaním na Krajskom súde Bratislava vedenom pod sp. zn. 14 Co 30/02 o zaplatenie 13.833.000,- Sk s príslušenstvom titulom náhrady škody na zdraví. Žalovaná sa v zmluve zaviazala za túto právnu pomoc zaplatiť žalobcovi odmenu vo výške 250.000,-Sk na účet žalobcu vedený v Ľudovej banke Bratislava, č.ú. XXXXXXXXXXXX/XXXX. Odmena sa stala splatnou do piatich dní od obdržania náhrady škody za ublíženie na zdraví žalovanou od vedľajšieho účastníka (Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s.). Z oznámenia Allianz - Slovenskej poisťovne, a.s. zo dňa 23.4.2008 súd prvej inštancie zistil, že žalovanej bolo poisťovňou (vedľajším účastníkom) na základe právoplatného rozsudku Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 31C 33/01 vyplatené dňa 18.11.2005 bolestné vo výške 2.117.250,-Sk a dňa 18.11.2005 sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 4.601.363,-Sk. Nakoľko žalovaná si povinnosť uhradiť dohodnutú odmenu voči žalobcovi nespĺnila, súd prvej inštancie ju zaviazal k jej zaplateniu pri súčasnom konštatovaní, že počnúc dňom 24.11.2005 sa žalovaná zároveň dostala aj do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku. Nakoľko si žalobca uplatnil úrok z omeškania až od dátumu podania žaloby (od 21.12.2005), súd prvej inštancie, rešpektujúc zásadu viazanosti žalobným petitom, mu priznal požadovaný úrok z omeškania od tohto dátumu.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej „O.s.p.“) a plne úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 12.500,- Sk za zaplatený

súdny poplatok. Žalobcom požadované trovy právneho zastúpenia mu nepriznal z dôvodu, že žalobca nebol v súdnom konaní zastúpený právnym zástupcom (advokátom). Na jednotlivých pojednávaníach sa za žalobcu síce zúčastňoval JUDr. Ficek, ktorý však v konaní nevystupoval ako právny zástupca žalobcu (nie je ani vedený ako advokát v Advokátskej komore SR), ale len ako poverený zamestnanec, resp. advokátsky koncipient pracujúci priamo u žalobcu, ktorý je odmeňovaný z titulu pracovnoprávneho vzťahu so žalobcom.

4. Proti rozsudku podala dňa 4.10.2016 odvolanie žalovaná navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods.1 písm. a/, b/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedla, že nesprávnym procesným postupom súdu prvej inštancie došlo k znemožneniu možnosti uplatniť vo veci jej patriace procesné práva v tak značnom rozsahu, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý súdny proces a súd prvej inštancie bez dôkladného šetrenia jej v konaní ustanovil opatrovníka, pričom ani pri jeho ustanovení sa neriadil poradiť, ako to predpokladal toho času účinný § 29 ods.6 O.s.p.. Žalobca jej neposkytol žiadne právne služby, či už v konaní o náhradu škody alebo v akomkoľvek inom konaní a jeho tvrdenia sú nepravdivé. V celom konaní o náhradu škody ju zastupoval výlučne jeden advokát, a to D.. Š. Š., advokát so sídlom H. XX, T.. So žalobcom neuzavrela žiadnu zmluvu o právnej pomoci a v celom rozsahu popiera pravosť jej údajného podpisu na žalobcom predloženej zmluve o právnej pomoci. Odvolateľka súdu prvej inštancie vytkla, že si osvojil tvrdenia žalobcu bez toho, aby si vôbec tieto skutočnosti preveril, napr. nahliadnutím do súdneho spisu v konaní o náhradu škody. Súd prvej inštancie mohol v konaní vo veci zistiť jej aktuálnu adresu dožiadaním správnych orgánov, napr. Sociálnej poisťovne, kde bola evidovaná, alebo od advokáta zastupujúceho ju v konaní o náhradu škody. Odvolateľka v tejto súvislosti poukázala na právny názor Krajského súdu v Bratislave vyslovený v uznesení zo dňa 23.6.2015, č.k. 21 CoE/96/2015-69 a právny názor Krajského súdu v Košiciach uvedený v obdobnej veci v uznesení zo dňa 1.6.2016, č.k. 2 Co/239/2015-172. Súd prvej inštancie pochybil aj pri výbere osoby opatrovníka, ktorého jej neustanovil spomedzi rodinných príslušníkov alebo iných osôb pôsobiacich v jej prostredí, ale za opatrovníka jej ustanovil zamestnanca súdu prvej inštancie.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu žalovanej uviedol, že žalovaná nepodala odvolanie včas, keďže už 31.7.2014 mala k dispozícii rozsudok súdu prvej inštancie a odvolanie spolu so žiadosťou o odpustenie zmeškania lehoty na jeho podanie mala povinnosť podať do 15.8.2014. Žalobca na základe uvedeného navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalovanej v zmysle § 386 písm. a/ C.s.p. odmietol ako oneskorene podané a priznal mu trovy odvolacieho konania vo výške 491,84 eur.

6. Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 11.4.2017 zopakovala skutkové a právne tvrdenia uvedené v odvolaní. Vo vzťahu k námietkam žalobcu týkajúcich sa včasnosti podaného odvolania uviedla, že základným predpokladom pre začatie plynutia lehoty na podanie odvolania podľa procesných predpisov upravujúcich civilné sporové konanie, je riadne a v súlade s právnymi predpismi vykonané doručenie rozhodnutia. Vzhľadom na to, že podmienky na ustanovenie opatrovníka žalovanej neboli splnené, doručenie rozsudku opatrovníkovi žalovanej nemožno v dôsledku procesného pochybenia súdu prvej inštancie považovať za riadne doručenie. Ak jej nebol rozsudok riadne doručený, nemohla jej začať plynúť ani lehota na podanie odvolania. Rozsudok bol jej právnemu zástupcovi riadne doručený až dňa 29.9.2016 a lehota na podanie odvolania jej začala plynúť dňa 30.9.2016.

7. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem s použitím § 378 ods. 1 v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je potrebné zrušiť.

8. Žalovaná v podanom odvolaní namieta existenciu procesnej vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.. Podľa tohto ustanovenia je odvolanie prípustné proti každému rozhodnutiu súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu zmätočnosti uvedenú v citovanom ustanovení sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby (procesnou aktivitou) uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

9. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

10. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to, ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a măriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu (právne posudzovanie sporu). „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Veľký senát občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR v rozhodnutí sp.zn. 1 VCdo 2/2017 uviedol, že pojem „procesný postup“ súdu treba takto vykladať aj za účinnosti C.s.p..

11. Podľa § 29 odsek 2 O.s.p. pokiaľ neurobí iné opatrenia, môže súd ustanoviť opatrovníka aj účastníkovi, ktorého pobyt nie je známy, ktorému sa nepodarilo doručiť na známu adresu v cudzine alebo ak je doručenie písomnosti v cudzine spojené s ťažko prekonateľnými prekážkami, ktorý je postihnutý duševnou poruchou alebo ktorý nie je schopný zrozumiteľne sa vyjadrovať.

12. Podľa § 29 odsek 6 O.s.p. za opatrovníka súd ustanoví osobu pôsobiacu v rodinnom, pracovnom, kultúrnom, prípadne v inom prostredí, ktoré je účastníkovi blízke. Súd môže za opatrovníka ustanoviť aj obec.

13. Ustanovenie § 29 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016 upravovalo možnosť ustanoviť účastníkovi opatrovníka, a to iba na riešenú vec, ak sa procesne spôsobilý účastník nemohol zúčastniť na konaní z dôvodu, že jeho pobyt bol neznámy, pričom okolnosť neznámeho pobytu účastníka musela byť hodnoverne preukázaná a ktorý bol činný pokiaľ dôvod, pre ktorý bol ustanovený trval; jeho zánikom funkcia opatrovníka zanikla. Odsek 6 tohto ustanovenia vymedzoval okruh osôb, ktoré bolo možné ustanoviť za opatrovníka.

14. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie po podaní žaloby, platobným rozkazom zo dňa 16.2.2006, sp.zn. 1 Ro/3763/2005 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi v lehote do 15 dní od jeho doručenia sumu 250.000,- Sk spolu s 6% ročným úrokom z omeškania od 21.12.2005 do zaplataenia a náhradu trov konania vo výške 12.500,- Sk. Potom, ako sa žalovanej nepodarilo doručiť platobný rozkaz na adresu uvedenú žalobcom v žalobe (T. X, T.), súd prvej inštancie vykonal dopyt na Register obyvateľov Slovenska a Evidenciu väzňov ZVJS SR z ktorej vyplynulo, že žalovaná má od 17.9.2003 evidovaný trvalý pobyt na adrese J. X, T. a nenachádza sa vo väzbe a ani vo výkone trestu odňatia slobody. Z následného doručovania platobného rozkazu žalovanej na miesto jej evidovaného trvalého pobytu sa súdna zásielka vrátila dňa 18.6.2007 ako nedoručená s poznámkou „adresát neznámy“. Uznesením zo dňa 9.10.2007, č.k. 1 Ro/3763/2005-24 súd prvej inštancie podľa § 29 ods.2,6 O.s.p. ustanovil žalovanej opatrovníka na konanie - I. R., J. Q. Okresného súdu Bratislava I dôvodiac tým, že žalovaná sa na mieste trvalého bydliska nezdržiava a jej miesto pobytu sa nepodarilo zistiť štetrením vykonaným prostredníctvom centrálnej evidencie pobytu obyvateľov SR, OO PZ SR a ani dopytom na obec podľa posledne známeho pobytu žalovanej. S ustanovenou opatrovníčkou súd prvej inštancie následne až do rozhodnutia vo veci konal, t.zn. doručoval jej predvolanie na pojednávania nariadené na deň 28.3.2008 a 7.7.2008 (na ktorom vyhlásil rozhodnutie) a rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 7.7.2008, č.k. 11C/5/2008-48. Označený rozsudok doručoval súčasne aj žalovanej na adresu T. X, T. a J. X, T., z ktorých adres sa písomnosť súdu vrátila ako nedoručená s poznámkou „ adresát neznámy“. Zo záznamu zo dňa 8.3.2013 (čl. 54) vyplýva, že v uvedený deň žalovaná nahliadla do spisu a požiadala o vyhotovenie fotokópií písomností z čl. 1 - 10. Dňa 22.9.2015 žalovaná

podala podnet na vykonanie procesných úkonov súdu smerujúcich k riadnemu doručeniu rozsudku tak, aby bola zachovaná jej možnosť konať pred súdom. Na výzvu súdu prvej inštancie žalovaná oznámila, že počas roka 2008 (vrátane obdobia od 28.7.2008 do 31.7.2008) sa zdržiavala na W. K..Č.. XX R. T., kde mala v nájme garsónku od vlastníka p. O. Q., X E. B., G. T., T. Z., Z. XRA, I., ktorého v danom čase zastupovala spoločnosť CE Invest, s.r.o., so sídlom Záhradnícka 36, Bratislava. Žalovaná zároveň v podaní uviedla, že počas roka 2008 jej boli zásielky iných orgánov, ako napr. Všeobecnej zdravotnej poisťovne a.s. a Sociálnej poisťovne doručené, od roka 2000 bola uznaná za invalidného dôchodcu a pravidelne sa musela zúčastňovať posudkovej činnosti za účelom posúdenia možného opätovného zaradenia do pracovného procesu. Dňa 15.8.2016 žalovaná predložila potvrdenie spol. CE Invest s.r.o. zo dňa 3.8.2016 o tom, že táto vo vzťahu k žalovanej zastupovala p. O. Q. v súvislosti s nájmom bytu na W. K..Č.. XX v T. a o tom, že počas obdobia od 28.7.2008 do 31.7.2008 trval právny vzťah medzi menovanými, ktorého predmetom bol nájom bytu na W. K..Č.. XX R. T.. Úpravou sudcu zo dňa 5.9.2016 súd prvej inštancie žalovanej dňa 26.9.2016 doručil rozsudok zo dňa 7.7.2008, č.k. 11C/5/2008-48. Žalovaná dňa 4.10.2016 doručila súdu prvej inštancie voči označenému rozsudku odvolanie.

15. Vychádzajúc z uvedenej stručnej chronológie obsahu spisu odvolací súd konštatuje, že v súvislosti s ustanovením opatrovníka pre konanie žalovanej (uznesením zo dňa 9.10.2007, č.k. 1 Ro/3763/2005-24) súd prvej inštancie v danom prípade rozhodol predčasne, keďže predpoklady pre takéto opatrenie neboli v danom čase splnené. Súd prvej inštancie sa i napriek konštatácii v označenom uznesení o tom, že „žalovaná sa na mieste trvalého bydliska nezdržiava a jej miesto pobytu sa nepodarilo zistiť šetrením vykonaným prostredníctvom centrálnej evidencie pobytu obyvateľov SR, OO PZ SR a ani dopytom na obec podľa posledne známeho pobytu žalovanej“ uspokojil len so zistením údajov z Registra obyvateľov SR (čl. 19) a z Evidencie väzňov ZVJS SR (čl. 20) z ktorej vyplynulo, že žalovaná má od 17.9.2003 evidovaný trvalý pobyt na adrese J. X, T. a nenachádza sa vo väzbe a ani vo výkone trestu odňatia slobody. Je treba zdôrazniť, že podľa procesnej úpravy platnej do 30.6.2016, vydaniu rozhodnutia o ustanovení opatrovníka účastníkovi konania, ktorého pobyt nie je známy, muselo predchádzať riadne prešetrenie toho, či sú dané všetky podmienky pre takýto postup a či nebolo namieste iné opatrenie. I neprítomnému účastníkovi konania musela byť zaistená potrebná ochrana záujmov (R 21/1971, V 30/1974). V prejednávacom prípade na zodpovedanie otázok, či v danom čase bol známy iný pobyt žalovanej, nebolo dostačujúce iba vyžiadanie si správy z Registra obyvateľov SR a z Evidencie väzňov ZVJS SR. Podľa názoru odvolacieho súdu, skutočnosti uvedené v žalobe samy osebe dávali možnosť súdu prvej inštancie overiť miesto aktuálneho pobytu žalovanej pripojením spisu Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 31C 33/01 (v ktorom mal podľa tvrdenia žalobcu tento žalovanú zastupovať na základe Zmluvy o právnej pomoci zo dňa 18.11.2002), šetrením cestou polície v mieste evidovaného trvalého bydliska žalovanej a vzhľadom na predmet sporu vedeného na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 31C 33/01 (nároky z trvalého a vážneho poškodenia zdravia žalovanej) aj vyžiadanim si informácií zo Sociálnej poisťovne. Z uvedeného vyplýva, že v danom čase súd prvej inštancie nevyčerpal všetky možnosti zistenia pobytu žalovanej. Ak žalovanej za daného stavu ustanovil podľa § 29 ods.2,6 O.s.p. opatrovníka pre konanie a so žalovanou ďalej nekonal, ide o prípad, kedy podľa procesnej úpravy platnej do 30.6.2016, jej v priebehu konania odňal možnosť konať pred súdom. Nesústredenosť postupu súdu prvej inštancie v danej veci sa prejavila i v tom, že na pojednávanie nariadené na deň 14.4.2008 nebol opatrovník žalovanej v súlade s ust. § 115 O.s.p. v znení účinnom do 30.6.2016 riadne predvolaný, čím i tomuto znemožnil realizáciu jemu patriacich procesných práv a porušil práva na spravodlivý proces.

16. V nadväznosti na stručnú chronológiu obsahu spisu a závery, ku ktorým dospel odvolací súd vo vzťahu k splneniu podmienok pre ustanovenie opatrovníka žalovanej pre konanie podľa § 29 ods.2,6 O.s.p. odvolací súd konštatuje, že rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 7.7.2008, č.k. 11C/5/2008-48 bol žalovanej riadne doručený až dňa 26.9.2016. Ak žalovaná dňa 4.10.2016 doručila súdu prvej inštancie voči označenému rozsudku odvolanie, doručila ho včas, v zákonnej 15 dňovej lehote zakotvanej v ust. § 362 ods.1 C.s.p..

17. Na základe uvedeného, bez ďalšieho zaoberania sa ostatnými odvolacími námietkami vzťahujúcimi sa k veci samej, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p. zrušil, pretože súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou prvoinstančného súdu bude pri

ďalšom prejednaní veci skúmať a posúdiť opodstatnenosť nároku žalobcu, opätovne vo veci rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 C.s.p., t.zn. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posúdení žaloby, vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy; v novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania (§ 396 ods.3 C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).